

Лисица.

В алѣ дъждѣ. Облацитѣ се пилѣятѣ. Слънцето отново озари горитѣ и ливадитѣ. Комаритѣ започнаха бурнитѣ си хорѣ. Мравкитѣ излизатѣ изъ своитѣ скривалища да оправятѣ завлеченитѣ си пжтечки. Зайчето започна изново да се търкаля по трѣвата. Лисицата е весела и доволна. Тя се по-тайва между коренитѣ на стария джбѣ. При нея е и челедѣта ѝ. Хитро се озѣртатѣ наоколо лисичетата и започватѣ своитѣ игри; а най-малкото, като неопитно още, лови шурци и бубулечки, кжса имѣ крилцата, захвърля ги настрана и започва да се търкаля и да подскача. Старата лисица като че не обръща на него никакво внимание. Очитѣ ѝ сж обѣрнати къмѣ другитѣ двѣ.

Сега се измѣква изъ дупката старата мжжка лисица. Поозѣрта се наоколо и трѣгва бавно и прѣдпазливо за плячка.

Чу се блѣне. Лисицата дигна уши и изостри слуха си. Ето, изкокна сѣрна и изново блѣйна. А около сѣрната весело си играе малко сѣрненце. Лисицата се приближи, дигна глава, но старата сѣрна я забѣлѣза. Лисицата, както и да се мжчеше да измами сѣрната и да открадне сѣрненцето,